

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN ŞEFAATİ

*Eûzubillahimineşşeytânirracîm
Bismillâhirrahmânirrahîm.*

Elhahmdülillahi rabbilâlemîn. Ve'l-âkıbetü li'l-müttekîn. Vessalâtu vesselâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn. Ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmiddîn. Emmâ ba'dü fe-kâle Rasûlullahi salallahu aleyhi ve sellem:

إِنِّي لَا أَصَافِحُ النِّسَاءَ، وَلَكِنْ آخُذُ عَلَيْهِنَّ مَا آخُذُ
اللَّهُ عَلَيْهِنَّ.

Innî lâ üsâfihu'n-nisâe ve lâkin âhuzü aleyhinne mâ ahazellâhu aleyhinne.

Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerîfte buyurmuş ki;

Innî lâ üsâfihu'n-nisâe. “Hiç şüphe yok ki ben kadınlarla el tutuşup selamlaşmam, musafaha, tokalaşma yapmam.” *Ve lâkin.* “Fakat.” *Âhuzü aleyhinne.* “Onlara.” *Mâ ahazellâhu aleyhinne.* “Allah’ın neleri emretmişse vazife olarak onlardan onun sözünü alırım.”

Allah onlara ne emretmişse, hangi farzlara uymalarını emretmişse onları yapmalarını isterim, o konuda söz alırım onlardan. Bu beyatta, Peygamber Efendimiz erkeklerle beyat ederken, bir erkek geldiği zaman; “Yâ Resûlallah! Ben sana inandım, beyat ediyorum.” dediği zaman musafaha ederdi, Peygamber Efendimiz elini tutardı ve beyat eden kimseye hangi şartlara riayet etmesi gerektiğini söylerdi. Kadınlar ile beyatta kadınların elini tutmazdı. Yani kadınlarla musafahası, el tutarak tokalaşması yok Peygamber Efendimiz’in fakat beyatlaşması var. Kadınlardan da beyat alırdı. Bak, Allah’ın emirlerini tutacaksınız, farzları yerine getireceksiniz, vesaire vesaire diye o şartları sayıp, sıralayıp onlardan söz alır, öylece kendisine beyat etmelerini temin ederdi, el tutmazdı. Bundan dolayı biz de erkekler [kadınlarla] musafaha¹ yapmıyoruz sadece onlara selam veriyoruz.

إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي الشَّفَاعَةَ لِأُمَّتِي، فَأَعْطَانِيهَا، وَهِيَ
نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا

İnnî seeltü rabbî azze ve celle eş-şefâ'ate li-ümmetî fe-âtânîhâ ve hiye nâiletün inşâallahu men lâ yüşrikü billâhi şey'en.

a. Peygamberimizin Şefaath Hakkı

Bu ikinci hadîs-i şerîf müjdeli. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

İnnî. "Ben." Seeltü rabbî. "Rabbimden istedim, talep ettim, rica ettim Rabbimden." Aziz ve celil olan Allah Teâlâ hazretlerinden rica ettim, istedim. *eş-şefâ'ate. "Şefaati istedim."*

Yâ Rabbi! Bana şefaath hakkı ver, ümmetime şefaath edeyim diye, şefaati istedim.

Fe-âtânîhâ. "Şefaath etmemi Allahu Teâlâ hazretleri bana verdi, ihsan etti."

Peki, ey Resûlüm! Sana şefaath hakkımı verdim dedi.

Ve hiye nâiletün inşâallahu. "İnşâallah o şefaath ulaşacak, gelecek."

Kimlere?

Men lâ yüşrikü billâhi şey'en. "Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayanlara inşâallah şefaath atim erişecek."

Müşrik olmayanlara, şirke kaymayanlara, Allah'a şerik koşmayanlara inşaallah şefaetim ulaşacak, şefaatime nâil olacaklar.

Allahu Teâlâ hazretleri o halde bizi gizli ve açık şirkten korusun.

Şirk, ortak koşmak çok kötü bir şey.

Tabii bir, açıkça şirk koşmak nedir, gizlisi açığı nedir?

Açıkçası, Allah'ın yanında Allah'tan gayri bir şeyi daha tanrı olarak kabul edip ona da tapınmak. Mesela hıristiyanlar "Allah baba" diyorlar. Ondan sonra bir de "Hz. İsa da Allah'ın oğlu" diyorlar, ona tapıyorlar. Ne Allah babası sözü doğru ne de Hz. İsa'ya tapınmaları doğru. İkisi de yanlış! Yok öyle bir şey.

E Allah'ı da kabul ediyorlar hocam!

Allah'ı kabul ediyorlar ama Hz. İsa'yı şirk koşuyorlar. Allah'a ortak koşuyorlar. Binâenaleyh onlar da müşrik onlar da kâfir oldu.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

*Le-kad keferallezîne kâlû innellâhe hûve'l-mesîhub'nü meryem.*²

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ

*Le-kad keferallezîne kâlû innellâhe sâlisü selâsetin.*³

Trinite, teslis; got is Jesus, [Allah İsa'dır] bilmem filan bu gibi şeyleri söyleyenlerin hepsinin kâfir olduğunu, yanlış bir inanca saplandığını, Allah'ın sevmediği bir şeyi söylediğini Kur'ân-ı Kerîm bildiriyor.

Allah âşikare şirkten bizleri korusun.

İslâm'dan sonra bir müslüman kolay kolay da gidip puta, öküze, aya, güneşe tapmaz. Japonlar güneşe tapıyor, hintliler öküze tapıyor filan. Batılılar haça tapıyor...

Ya bunlar bayağı da kalabalık. Çinliler birbuçuk milyar, dünya nüfusunun dörtte biri onların, bâtıl inançları. Hintliler bir milyar, dünya nüfusunun beşte biri, öküze tapıyorlar, bâtıl inançları büyük çoğunluğun. Avrupalılar, Amerikalılar bayağı kalabalık, 300 milyon

---

² 5/Mâide, 17, 72.

³ 5/Mâide, 73.

Amerika'da var, 400 milyon Avrupa'da var, 700 milyon Güney Amerika'da var, bilmem ne filan. Başka yerlerde de var, Afrika'da var, Avustralya'da var, 1-2 milyarda onlar, onlar da gitti.

Allah bizi öyle yanlış inançlara düşürmesin.

Bizi düşürmesin, bizden sonra çocuklarımız düşebilir çünkü onlar imanı bilmezler. Bu bizim bildiğimiz şeyleri duymamışlardır. Onlar bizden sonra bunların mekteplerinde okurken yavaş yavaş, bunlar inançtı minançtı diye konuyu hiç münakaşaya getirmeden, hiç başka şeyleri söylemeden yavaş yavaş şöyledir böyledir, kendileri gibi yaptırtırlar, yavaş yavaş Hz. İsa'ya taptırtırlar, öyle kandırırlar.

Öyle o durumlara evlatlarımızı da düşürmesin.

Evlatlarımıza sahip çıkalım, onlar bizim ciğerimizin pâresidir, gönlümüzün meyvesidir, bizim vârislerimizdir, bizim âhirete göçmemizden sonra duacılarımızdır. Onların doğru yolda yürümeleri için, sağlam imana sahip olmaları için her türlü fedakarlığı yapalım. Kesenin ağzını açalım, dükkân açarken ki gibi

borca harca girelim, İslâm okullarımızı açalım, çocuklarımıza lâ ilâhe illallah'ı öğretelim, Kur'an'ı, Arapça'yı öğretelim.

Burada benim hoşuma gidiyor, Mücteba'ya babası, "Oku aşır!" diyor, çok güzel Arapça okuyor yani harfleri çok güzel çıkartıyor. Çünkü İslâm okulunda güzel öğrenmiş, tam araptan öğrenmiş, böyle yabancılık yok yani, gayet güzel okuyor.

Eh, çocuklarımızı öyle güzel yetiştirirsek, güzel Arapça öğretirsek, Kur'an öğretirsek, imanı öğretirsek ne mutlu bize! Onlar da kurtulur cennete gider biz de onlar iyi oldu diye mutlu oluruz, bahtiyar oluruz.

Bunun için her fedakarlığı yapmak lazım çünkü zaten İslâm için savaşa gidip de icabında canımızı bile vermiyor muyuz?

Zaten veriyoruz. Savaş olsa şehid olacağım diye gidiyoruz canımızı veriyoruz.

Malımızı vermiyor muyuz?

Malımızı da haydi haydi veriyoruz, canımızı da veriyoruz.

Bunlar bizim evlatlarımız, ciğerimizin parçası, bunlar afyon içen, hap yutan,

İslâm'dan uzak, serseri, kaybolmuş insanlar olmasın diye çok uğraşmamız lazım.

Şimdi bundan 20-30-40 yıl önce, kaç yıl önce geldilerse Melbourne, bilmem Avust-ralya'ya ilk gelen işçi kardeşlerimizin çocuklarının kaç tanesi namazlı niyazlı? Kaç tanesi camiye geliyor? Kaç tanesi babasının yolunda yürüyor, Allah'ın rızasına uygun yaşıyor?

Bunu saymak lazım, bunu göz önünde bulundurmamak lazım. Sayamazsak bile tanıdığımız aileleri ve çocukları düşünürsek kâfi. “Kaç tanesinin çocuğu babaları gibi camiye geliyor?” diye bir hesaplama yapmamız lazım.

Bizim çocuklarımız böyle olmasın diye, yani bizden sonra camiden alakasını kesen kimseler olmasın diye gayret etmemiz lazım. Sabahleyin alıp getirmemiz lazım. Çocuk alırsa, beton tutuncaya kadar, ağaç kök salıncaya kadar alıştı mı ondan sonra kendisi şey yapar, kendisi sorumlu olur. Biz elimizden geleni yaparsak, aman...

Şekeri neden veriyoruz çocuklarımıza?

Camiyi sevsinler diye, ve seviyorlar.

b. Çocuklara Camiyi Sevdirmenin Önemi

Şimdi herhalde, bir çocuk, babası camiye gidiyorum dediği zaman, gel dediği zaman gelmem demez çünkü hem başka arkadaşlar var onlarla oynuyorlar, içerde gürültü patırtı şamata duyuyorsunuz; hem ondan hem de şeker var. Bir eğlence oluyor onlar için, bir tatlı bir şey oluyor. Bu bir siyasettir işte.

Çocuklarımızı İslâm dinine muhabbetli yetiştirmek için her türlü siyaseti uygulayalım. İcabında, tabii bu paradan geçiyor, fedakarlıktan geçiyor. Paradan aralar bozuluyor, para ile gönüller çekiliyor.

Peygamber Efendimiz zekât için toplanan değerlerin, malların, mülklerin, paraların bir kısmını kime harcardı?

Müslüman olmayanlara harcardı. Daha henüz müslüman olmamış kimselere harcardı.

Zekât parasını ne diye harcardı?

Kalpleri İslâm'a ısınsın diye harcardı.

Onlara ne denirdi?

Müellefe-i kulûb, *ve'l-müellefeti kulûbühüm*.⁴ “Kalpleri İslâm’a ısındırılacak olan kimseler.”

Daha henüz müslüman değil, hediye gönderirdi, hırka gönderirdi, yiyecek gönderirdi, hurma, vesaire gönderirdi, kalbi İslâm’a ısın-sın diye.

Mekke’yi fethettikten sonra arkasından Huneyn gazvesi oldu, büyük ganimetler elde edildi.

Ganimetlerin çoğunu kimlere verdi Peygamber Efendimiz?

Mekkelilere verdi. Medinelilere vermedi. Çoğunu, fazla miktarını Mekkelilere verdi. Hatta bazı münafıklar mırın kırın ettiler, söylediler, bu taksimi beğenmediler hatta kendilerini küfre düşürecek sözler söyleyenler çıktı; “Bu bir taksimdir ki Allah bu taksimden razı olmaz.” dediler.

Halbuki Resûlullah Allah’ın emri olmadan iş yapar mı?

Çok üzülecek sözler söylediler.

---

⁴ 9/Tevbe, 60.

Yüzer deve verdi Mekkelilere, neden?

Bunlar mağlup olmuşlardı, müslümanlar Mekke'yi fethedilmişleri mağlup olmuşlardı, gururları iyice kırılmıştı, eziklik hissediyorlardı, düşmanlıkları artabilirdi arkasından. Onlara yüzer deve vererek, işte Peygamber Efendimiz ne kadar cömert, Allah göstertti. İslâm ne kadar iyi göstertti. Bak, mağluplara bile nasıl iyi muamele ediyor diye İslâm'a karşı herkesin gönlünde bir sevgi, Peygamber Efendimiz'in kendi zâtına karşı herkesin gönlünde bir muhabbet meydana geldi.

Gelmez mi?

Sana birisi, bir hatırı sayılır büyük bir hediye verse memnun olmaz mısınız?

Hiç olmazsa adamın huyu güzel dersin, bak ya, ne kadar cömert dersin.

Eli sıkılık yapan bir insana da kızmaz mısınız?

Yahu şuna bak, zekâtını bile vermekten kaçınıyor... Zaten zekâtı vermedi mi cimri sınıfına düşüyor adam. Müslüman zekatını ver-

medi mi bahîl, cimri sıfatını yer. Cimri sıfatından kurtulmanın, pinti, cimri, eli sıkı, nekes sıfatından kurtulmanın ilk şartı zekâtı vermek.

Zekât alt sınırdır. Yani çıtayı geçtikten sonra yüksek atlayıcı yüksekten atlasa kızarlar mı? Çıtanın çok yukarılarından, çıtayı buraya germiş, çekirge gibi havadan atlıyor kızarlar mı?

Ooh, daha yüksek atlamış ne ala! Ama çıtaya değdi mi, düşürdü mü çıtayı geçemez. Zekât alt çıtadır, daha yukarıdan [verebilir.]

Ebû Bekr-i Sıddîk malının tamamını vermiş. Hüüüp güüüm!.. Havan topunun mermisi gibi, havalara çıkmış ondan sonra inmiş öbür tafara. Ebû Bekr-i Sıddîk! Ömer el-Fâruk malının yarısını vermiş. Hüüüp güüm!.. O o kadar vermiş. O da çok. Yarısını değil, kırkta birini vermekten korkuyor millet, kırkta birini. Kırkta yirmisini vermiş Hz. Ömer, Hz. Ebû Bekr-i Sıddîk kırkta kırkını vermiş. Kırkta birini vermekten korkuyor millet. Kırkta beşini ver, kırkta onunu ver, yukarısı serbest. Ne kadar hayır yaparsan mükafatın o kadar çok olur.

Üçüncü hadîs-i şerîfe geçiyoruz.

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ ثَلَاثًا، وَهِيَ كَائِنَاتٌ: زَلَّةٌ عَالِمٍ،
وَجِدَالٌ مُنَافِقٍ بِالْقُرْآنِ، وَدُنْيَا تُفْتَحُ عَلَيْكُمْ

Innî ehâfü aleyküm selâsen ve hiye kâinâtün zelletü âlimin ve cidâlü münâfikın bi'l-kur'âni ve dünyâ tüftahu aleyküm.

Muaz radiyallahu anh'ten bu üçüncü hadîs-i şerîf. Efendimiz buyuruyor ki:

Innî ehâfü aleyküm selâsen. “Ben sizin hakkınızda üç şey başınıza gelecek, üç şeye, üç hataya, günaha düşeceksiniz diye korkuyorum.” Üç şeyden korkuyorum, sizin üç şeyi yapmanızdan korkuyorum.

Ve hiye kâinâtün. “Ama bu korktuğum üç şey de olacak.” Korkuyorum ama, istemiyorum olmasın diye ama üçü de olacak.

Nedir onlar?

Bir, *zelletü âlimin*. “Alimin ayağının kayması.”

Alimin alimliğini doğru yapmaması, ilmiyle irfanıyla zalime destekçi olması, günaha kayması veyahut yanlış işler yapması.

Nedir bunlar?

Alimin ayağının kaymasıdır.

Aliminin ayağı nasıl kayar?

İlmine uygun olmayan işi yaptığı zaman kayar, günah işlediği zaman kayar, Allah'ın sevmediği sözleri söylediği zaman kayar, yanlış fetva verdiği zaman kayar, sultana dalkavukluk yaptığı zaman kayar.

Şimdi burada bir dini topluluk var, kitaplar çıkartıyor, sarıklar cübbeler, sarıklarını benim sarıktan daha büyük, daha geniş, tepsi gibi, Fehmi efendinin sarığına yaklaşacak neredeyse filan. Güzel, her şey güzel, herkes de bir şeyler tenkit ediyorlar. Hatta ben tefsir kitaplarından birisini aldım da o tefsir kitabına bile bir bahane buldular. Filanca yerinde filanca yazıyor diye ona bile kusur buldular ama velakin kendileri laf arasında Suriye başkanı hafız Esed'i methettiler. Bre insaf, yapma yahu, hiç olmazsa onu methetme! Kimi methedersen et de hiç olmazsa onu methetme. Eskiden yani ölmeden evvel. Hatta birilerini tenkid ettiler onlar rejime karşı geliyormuş diye, hafız Esed'e karşı geliyormuş, olmazmış öyle şey diye.

c. Çocuklara Camiyi Sevdirmenin Önemi

Bitti, gözümden pat diye düştü. Düştü gözümden çünkü alim doğruyu söyleyecek ve cihadın en şerefli, en kıymetlisi hangisidir?

Zalim sultanın karşısında hak sözü söylemektir.

Hafız Esed'in Hama katliamını unuttuk mu, unuttunuz mu? Unutulur mu?

Suriye'de katliam, böyle bütün iyi insanlar ihvanı'l-müslimînden tanıdığımız kimseler, vesaireler hepsi hapislerde, çürüdüler, kimisi öldüler. Hocamızın zamanında bizi ziyarete gelenlerin çoğu, hep hal hatır soruyorum hepsi öldü. Ölen öldü, kaçan başka ülkelere kaçtı, oralara suikastlara uğradılar. Korkunç bir casus, polis, asker rejimi, zulüm rejimi uyguladı. Belki de korkularından onu methediyorlar ama korksa bile insan hiç olmazsa susar, hiç olmazsa methetmez, bir de alkış tuttu mu çok tatsız oluyor, çok yanlış oluyor.

Alimin ayağının kayması çok fenadır çünkü alim doğruyu söyleyecek, hakkı gösterecek ki insanlar hak yolda ilerlesin. Alim doğ-

ruyu söylemiyor, yaptığı iş yalan yanlış, yamuk. Diyanet işleri başkanı hahamın, papazın elini tutmuş, üçümüz kardeşiz demiş, dinler arasında düşmanlık kalktı demiş filan. Bir.

İkincisi, *cidâlü münâfikın bi'l-kur'âni*. “Münafığın Kur'an'ı öğrenip de, münafık ama! İhlaslı, iyi, temiz müslüman değil münafık, Kur'an-ı Kerîm ile geçip müslümanların karşısına çatır çatır münakaşa yapması mücadele etmesi.”

Kur'an'da Allah şöyle söylüyor, böyle söylüyor, bilmem ne filan diye müslümanın aklını çelmeye çalışması. Münafığın Kur'an'ı ele alıp Kur'an âyetlerini okuyarak, ondan faydalananak müslümanları kandıracak münakaşalar yapması. Veyahut bir mânâ daha olabilir diye aklıma geliyor; Kur'an üzerinde ileri geri laflar söylemesi. Kur'an âyetleri üzerinde münakaşa yapması, tabii o da fena. Kur'an-ı Kerîm kendi münafıkça zihniyetlerince eğip bükmeye çalışması. O mânaya ise o da fena, o da çok fena. Bu da çok oluyor zamanımızda. Adam şarapçı, içkici, ayyaş biliyoruz, gazetesinde dinî tabirleri bile doğru düzgün kullanamıyor, din konusunda laf söylüyor, bilmem yazı yazıyor.

Ya sen bir kere yanlış söylüyorsun, bak bu konuyu bilmediği şu kullandığın kelimelerden belli. Kalkıyor konuşuyor, kendisinin dinî bilgisi olmadığı halde müslümanlara çatıyor, alimleri tenkit ediyor.

Üçüncüsü: *Ve dünyâ tüftahu aleyküm.*

Bir de neden korkuyormuş Peygamber Efendimiz bizim için, bizim namımıza bizim hesabımıza neden korkuyormuş?

Dünyalıktan. Para para, zenginlik, mal mülk bundan korkuyormuş

Tüftahu aleyküm. “Size zenginliğin kapıları açılacak, dünyalığa bol bol nâil olacaksınız, zengin olacaksınız da ondan sonra o zenginlikle şaşkınlık edip günah işleyeceksiniz diye ondan korkuyorum.” diyor Peygamber Efendimiz. Çünkü zenginlik insanı günahlara kaydirtir, tuyan ettirtir.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ (٦) أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَىٰ

*Inne'l-insâne le-yetğâ. en raâhü's-teğnâ.*⁵

⁵ 96/Alak, 6-7.

Allah bizi dünyaya aldanmayan, âhireti kaybedecek işleri yapmayan, iyi müslüman eylesin. Fâni dünyanın fâni lezzetlerine aldanmadan âhireti kazanacak şekilde Rabbimiz'e güzel kulluk yapmaya muvaffak etsin. Huzuruna sevdiği razı olduğu kul olarak varalım. Rabbimiz bizi cemaliyle cennetiyle müşerref eylesin. Allah hepinizden razı olsun.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

25 Ramazan 1420 / 01.01.2000

Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

